

Dosarul nr. 3ra-1622/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Bagrin)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Corneliu Staver împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Corneliu Staver și apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 15 septembrie 2017, Corneliu Staver a depus cerere de chemare în judecată împotriva IGP al MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 5 martie 2013, dânsul a încheiat cu IGP al MAI al RM contractul individual de muncă nr. 8877, iar prin ordinul IGP al MAI al RM nr. 25ef din 6 martie 2013 dânsul fost numit în funcția de inspector al serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al secției securitate publică a IP Ocnița al IGP al MAI al RM.

La 1 august 2016, prin ordinul IGP al MAI al RM nr. 462ef din 8 august 2016 a fost reconfirmat în funcție în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale Inspectoratului General al Poliției, aprobate prin ordinul MAI al RM

nr. 213 din 18 iulie 2016, ca specialist al serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al secției securitate publică a IP Ocnița al IGP al MAI al RM.

Prin ordinul IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017 au fost prelungite raporturile de serviciu până la 29 decembrie 2017.

A invocat dezacordul cu ordinul IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017, precizând că este unul ilegal și neîntemeiat, emis contrar prevederilor legale, rezultă din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației, a probelor puse în baza emiterii ordinului menționat.

A remarcat că potrivit contractul individual de muncă nr. 8877 din 5 martie 2013 și în baza prevederilor art. 54 Codul muncii, contractul se consideră încheiat pe o durată nedeterminată.

Având în vedere prevederile art. 68 Codul muncii, a precizat că modificarea contractului individual de muncă nr. 8877 din 5 martie 2013 nu a avut loc, prin urmare, raporturile de serviciu au fost modificate unilateral, fapt ce contravine legislației în vigoare.

Or, lipsește un acord suplimentar semnat de părți și mai mult ca atât, prin răspunsul nr. 1907 int. din 22 iunie 2017, cu care a luat cunoștință la 23 iunie 2017, i-a fost comunicat faptul că potrivit ordinului IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017 au fost prelungite raporturile de serviciu conform prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, până la 29 decembrie 2017.

Contractul individual de muncă nr. 8877 din 5 martie 2013 a fost încheiat în baza prevederilor Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, iar Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, indicată în răspunsul nr. 1907 int. din 22 iunie 2017, este în defavoarea lui, deci nu are caracter retroactiv.

Mai mult ca atât, potrivit art. 31 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în vigoare din 25 mai 2017, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special apare la data numirii persoanei în funcție în condițiile prezentei legi.

Astfel, dânsul nu a fost numit în funcție după ce a intrat în vigoare Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, or, anterior prin ordinul IGP al MAI al RM nr. 462ef a fost reconfirmat în funcție, de aceea raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special nu apare în condițiile prevederilor Legii menționate, care nici nu putea fi aplicabilă la emiterea ordinului IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017.

Cu referire la prevederile art. 32 și 38 alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a precizat că raportul de serviciu nefiind apărut a fost modificat și prelungit ilegal, fără acordul lui și nu a fost luat în considerație faptul că potrivit contractului individual de muncă nr. 8877 din 5 martie 2013, durata acestuia nu este determinată, nu a fost atinsă limita de vârstă în serviciu, dânsul nu a depus nicio cerere sau raport privind demisia în legătură cu pensionarea și nu i-a fost stabilită pensia.

Totodată, a precizat că la 4 iulie 2017, a depus o cerere la IGP al MAI al RM, prin care a solicitat anularea ordinului IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017, la care la 14 august 2017 a primit răspunsul nr. 34/3-S-273 din 4 august 2017, fiind informat despre faptul că actul administrativ solicitat a fi anulat se contestă direct în instanța de contencios administrativ competentă potrivit art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 3, 5, 14, 16, 17, 19 - 21, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ, art. 1, 4, 5, 27, 32, 33, 55, 56, 117, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ilegalității și nulității ordinului IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017 cu privire la prelungirea raportului de serviciu conform prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, până la 29 decembrie 2017, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Ulterior, Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând admiterea acesteia, recunoașterea ilegalității și nulității ordinului IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017 cu privire la prelungirea raportului de serviciu conform prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, până la 29 decembrie 2017, repararea prejudiciului moral în mărime de 2 salarii minime pe economie și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

În cadrul ședinței de judecată din 20 decembrie 2017, Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a renunțat la cerința cu privire la anularea ordinului IGP al MAI al RM nr. 238ef din 8 iunie 2017, solicitând repararea prejudiciului moral în mărime de 2 salarii minime pe economie și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată din contul IGP al MAI al RM în beneficiul lui Corneliu Staver suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 1598,21 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, cerințele au fost respinse.

Prin decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Corneliu Staver și apelul declarat de IGP al MAI al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 septembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei recurate și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece a fost emisă cu încălcarea drepturilor prevăzute la art. 6 din CEDO, totodată, la emiterea acesteia, instanța de apel a comis încălcări esențiale și a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procesual.

Având în vedere prevederile art. 373 alin. (5) și 376 alin. (1) CPC, a obiectat că instanța de apel, deși este obligată, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de el în apel în vederea reparării prejudiciului moral.

Totodată, instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 alin. (1) – (4) CPC și pct. 10, 18 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel.

La 10 octombrie 2018, IGP al MAI al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță a lăsat fără examinare cererea lui Corneliu Staver privind renunțarea la capătul de cerere prin care a solicitat anularea actului administrativ, fără a adopta una din soluțiile legale prevăzute la art. 212 CPC.

La examinarea pricinii au fost încălcate și aplicate eronat prevederile art. 96 alin. (1) CPC.

Deși pe de o parte, în cadrul examinării pricinii în prima instanță intimatul a renunțat la pretenția principală (anularea actului administrativ), instanța de judecată a dispus încasarea din contul IGP al MAI al RM a pretenției complementare care se referă la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Astfel, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii argumentele instanței expuse în hotărâre cu referire la faptul că intimatul și-a modificat obiectul acțiunii prin micșorarea pretențiilor din motiv că ultimul a renunțat la pretenția principală, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată anexat la materialele cauzei și nicidecum nu și-a concretizat cerințele prin micșorarea cuantumului pretențiilor înaintate.

A obiectat că nici prima instanță, nici instanța de apel la examinarea cauzei nu au aplicat prevederile art. 212 alin. (5) CPC.

La 26 noiembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Corneliu Staver a depus referință la recursul declarat de IGP al MAI al RM, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 august 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 153), fiind recepționată de către IGP al MAI al RM la 16 august 2018, ceea ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire a deciziei contestate, anexată la

cererea de recurs (f. d. 169), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către Corneliu Staver la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 19 septembrie 2018 și respectiv, la 10 octombrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco și IGP al MAI al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco și IGP al MAI al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco și IGP al MAI al RM ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Corneliu Staver, reprezentat de avocatul Dumitru Marco și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat